

Lag om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen;

utfärdad den 26 februari 2015.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens innehåll och tillämplighet

1 § Genom denna lag genomförs rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (rambeslutet).

2 § Denna lag gäller inte i förhållande till Danmark och Finland om lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. är tillämplig.

3 § Om Europeiska unionen genom ett särskilt beslut har avbrutit tillämpningen av rambeslutet i förhållande till en medlemsstat, eller om en medlemsstat har upphört att tillämpa rambeslutet eller den nationella lagstiftning som genomför rambeslutet, gäller inte denna lag i förhållande till den staten.

Definition av en svensk dom på frihetsberövande påföljd

4 § Med en svensk dom på frihetsberövande påföljd avses i denna lag en dom eller ett slutligt beslut

1. som har meddelats av en svensk domstol,
2. som avser fängelse, överlämnande till rättspsykiatrisk vård eller sluten ungdomsvård, och
3. som har fått laga kraft.

Definition av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd

5 § Med en utländsk dom på frihetsberövande påföljd avses i denna lag ett avgörande

¹ Prop. 2014/15:29, bet. 2014/15:JuU07, rskr. 2014/15:110.

1. som har meddelats efter ett straffrättsligt förfarande av en domstol i en medlemsstat inom Europeiska unionen,
2. som avser fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd under en begränsad eller obegränsad tid på grund av en gärning som är straffbar i den medlemsstaten, och
3. som har fått laga kraft.

Föreskrifter om tillämpningen av denna lag

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna lag.

2 kap. Erkännande och verkställighet av en svensk dom på frihetsberövande påföljd i en annan medlemsstat inom Europeiska unionen

Föresättningar för att översända en svensk dom

Grundläggande krav

1 § En dom på frihetsberövande påföljd får sändas över till en annan medlemsstat för att där erkännas och verkställas

1. om den dömda befinner sig i den andra medlemsstaten eller i Sverige,
2. om förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda,
3. om den dömdes sociala återanpassning underlättas av att verkställigheten överförs dit, och
4. om det i övrigt är lämpligt.

Om mindre än sex månader av frihetsberövandet återstår att avtjäna vid tidpunkten för översändandet av domen, får den sändas över endast om särskilda skäl talar för att verkställigheten kommer att överföras till den andra medlemsstaten.

Den andra statens medgivande

2 § En dom får sändas över enligt 1 § om den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten lämnat sitt medgivande till att domen sänds över dit.

Medgivande enligt första stycket krävs inte om den dömda är

1. medborgare och bosatt i den andra medlemsstaten,
2. medborgare i den andra medlemsstaten och efter verkställigheten av påföljden kommer att utvisas dit till följd av ett i domen meddelat beslut om utvisning enligt 8 a kap. utlänningslagen (2005:716), eller
3. bosatt och har vistats lagligt utan avbrott under minst fem år i den andra medlemsstaten.

För att en dom ska få sändas över med stöd av andra stycket 3 ska den andra medlemsstaten ha anmält att ett medgivande till att sända över domen i dessa fall inte krävs.

Den dömdes samtycke

3 § En dom får sändas över enligt 1 § om den dömda samtyckt till att domen översänds.

Samtycke enligt första stycket krävs inte om den dömde

1. är medborgare och bosatt i den andra medlemsstaten,
2. efter verkställigheten av påföljden kommer att utvisas till den andra medlemsstaten till följd av ett i domen meddelat beslut om utvisning enligt 8 a kap. utlänningslagen (2005:716), eller
3. har flytt eller på annat sätt återvänt till den andra medlemsstaten på grund av det straffrättsliga förfarandet mot honom eller henne i Sverige eller efter det att domen meddelades.

Förfarandet

4 § Kriminalvården prövar om de förutsättningar som gäller enligt lagen är uppfyllda och beslutar om en dom på frihetsberövande påföljd ska sändas över till en annan medlemsstat för att där erkännas och verkställas.

5 § Om den dömde befinner sig i Sverige, ska Kriminalvården, innan beslut fattas enligt 4 §, fråga den dömde om hans eller hennes inställning till att domen sänds över till den andra medlemsstaten. Den dömde ska upplysas om innebörden av att ett samtycke lämnas.

Om den dömde befinner sig i den andra medlemsstaten, bör han eller hon om möjligt tillfrågas enligt första stycket. Om den dömdes samtycke krävs enligt 3 §, ska Kriminalvården hos den andra statens behöriga myndighet begära hjälp med att inhämta ett sådant samtycke.

En återkallelse av ett samtycke ska beaktas om den görs innan Kriminalvårdens beslut om att sända över domen har fått laga kraft.

6 § Kriminalvården ska sända över domen till en behörig myndighet i den andra medlemsstaten. Domen får inte samtidigt sändas över till mer än en medlemsstat.

Tvångsmedel

7 § Om den dömde befinner sig i den andra medlemsstaten, får Kriminalvården begära att den staten anhåller den dömde eller vidtar någon annan åtgärd för att säkerställa att han eller hon stannar kvar på dess territorium, i avvaktan på den statens beslut om att erkänna och verkställa domen.

Upphävande av beslut om översändande av en dom

8 § Kriminalvården får upphäva beslutet om att sända över en dom enligt 4 § fram till dess verkställigheten påbörjas i den andra staten.

9 § Kriminalvården ska genast upphäva beslutet om att sända över en dom enligt 4 § om påföljden har bortfallit enligt svensk lag eller inte längre kan verkställas till följd av ett beslut av en svensk myndighet. Detta ska ske även om verkställigheten har påbörjats i den andra staten.

Verkställighet i Sverige

10 § Om verkställigheten av den påföljd som avses i domen pågår i Sverige när den sänds över till den andra medlemsstaten för att där erkännas och verk-

ställas, får verkställigheten fortsätta här till dess den dömde transporteras till den andra staten enligt 12 §.

Om den dömde, efter det att domen har sänts över till den andra staten, häktas i ett annat mål, tillämpas 9 § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m.

Om Kriminalvården enligt 8 § har upphävt ett beslut om att sända över en dom eller om en behörig myndighet i den andra medlemsstaten beslutat att inte erkänna och verkställa domen, får verkställighet av påföljden fortsätta eller påbörjas i Sverige. Detsamma gäller om myndigheten i den andra staten har underrättat Kriminalvården om att verkställighet av andra skäl inte kan äga rum i den staten.

Överförande av den dömde

11 § Den dömde ska överföras till den andra medlemsstaten så snart som möjligt och senast inom trettio dagar efter den statens beslut att erkänna domen och verkställa påföljden.

Om det finns särskilda skäl, får överförandet ske vid en senare tidpunkt än vad som sägs i första stycket.

Transport av den dömde

12 § Kriminalvården ska se till att den dömde transporteras till den medlemsstat där påföljden ska verkställas. Kriminalvården får begära hjälp av Polismyndigheten.

Om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras, får Polismyndigheten ta den dömde i förvar, dock längst under fyrtioåtta timmar.

Specialitetsprincipen

13 § Om en dömd person har överförts till en annan medlemsstat enligt denna lag och en behörig myndighet i den staten gör en framställning om tillstånd att åtala, döma eller på annat sätt beröva den dömde personens frihet för ett annat brott som begåtts före överförandet, än det brott för vilket han eller hon överförts, tillämpas 6 kap. 8 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, om inte annat följer av denna lag.

Tingsrätten ska meddela beslut senast trettio dagar efter det att framställningen tagits emot.

Första och andra styckena tillämpas även om en framställning om tillstånd görs efter det att en dom har sänts över för erkännande och verkställighet enligt 6 § men innan den andra staten har beslutat i frågan.

Översändande av en dom till följd av en europeisk eller nordisk arresteringsorder

14 § Om ett överlämnande till Sverige för lagföring har skett enligt rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, och överlämnandet har ägt rum på villkor att den som överlämnas återförs till den andra medlemsstaten

för att där verkställa en, med anledning av överlämnandet, i Sverige utdömd frihetsberövande påföljd tillämpas 6 och 9–12 §§. **SFS 2015:96**

Om en ansökan om överlämnande till Sverige för verkställighet av en frihetsberövande påföljd enligt det rambeslut som anges i första stycket har avslagits på den grunden att den andra medlemsstaten övertar verkställigheten av påföljden tillämpas 6 och 9 §§ samt 10 § tredje stycket. Detsamma gäller vid ett sådant avslag enligt konventionen av den 15 december 2005 om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott.

3 kap. Erkännande och verkställighet av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd i Sverige

Skyldighet att erkänna och verkställa en utländsk dom

1 § En utländsk dom på frihetsberövande påföljd som sänds över från en annan medlemsstat ska erkännas och verkställas i Sverige om förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda och inte annat följer av denna lag.

Förutsättningar för att ta emot en utländsk dom

Anknytning till Sverige

2 § För att en dom ska få erkännas och verkställas här krävs att den dömde befinner sig i den andra staten eller i Sverige och

1. är svensk medborgare och bosatt i Sverige,
2. är svensk medborgare och kan till följd av domen komma att avvisas eller utvisas hit efter verkställigheten av påföljden,
3. är bosatt och har vistats lagligt utan avbrott under minst fem år i Sverige och det bedöms att han eller hon kommer att få behålla sin uppehållsrätt eller sitt permanenta uppehållstillstånd, eller
4. Kriminalvården har medgett att domen sänds över till Sverige.

Vad som sägs i första stycket 3 gäller endast om den andra medlemsstaten har anmält att ett medgivande från den staten till att sända över en dom inte krävs i motsvarande fall.

Kriminalvården ska lämna ett medgivande enligt första stycket 4 om den dömdes sociala återanpassning underlättas av ett överförande av verkställigheten till Sverige och det i övrigt framstår som lämpligt.

Den dömdes samtycke

3 § För att en dom ska få erkännas och verkställas här krävs även att den dömde har samtyckt till att domen sänds över till Sverige.

Samtycke enligt första stycket krävs dock inte om den dömde

1. är svensk medborgare och bosatt i Sverige,
2. kan till följd av domen komma att avvisas eller utvisas till Sverige efter verkställigheten av påföljden, eller
3. har flytt eller på annat sätt återvänt till Sverige på grund av det straffrättsliga förfarandet mot honom eller henne i den andra staten eller efter det att domen meddelades.

Hinder mot erkännande och verkställighet

4 § En utländsk dom på frihetsberövande påföljd får inte erkännas och verkställas i Sverige

1. om mindre än sex månader av påföljden återstår att avtjäna när domen tas emot av Kriminalvården,

2. om den gärning som påföljden avser inte motsvarar brott enligt svensk lag och det inte är fråga om en sådan gärning som finns angiven i bilagan till denna lag och för vilken det i den andra statens lagstiftning är föreskrivet en frihetsberövande påföljd i tre år eller mer,

3. om den gärning som påföljden avser helt eller delvis har begåtts i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag eller om en tillämpning av 35 kap. 8–10 §§ brottsbalken skulle innebära att påföljden bortfallit,

4. om det för samma gärning som påföljden avser har meddelats en dom i Sverige eller i en annan stat och domen fått laga kraft och påföljden vid en fällande dom har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagen i den stat som meddelat domen,

5. om den dömda vid tidpunkten för brottet inte fyllt femton år,

6. om verkställighet i Sverige inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet,

7. om domen har meddelats efter en förhandling där den dömda inte var personligen närvarande och det inte har bekräftats i intyget som avses i 6 § att något av rambeslutets villkor i artikel 9.1 i är uppfyllt,

8. om påföljden omfattar en åtgärd som innebär psykiatrisk vård eller hälso- och sjukvård eller annan frihetsberövande åtgärd som inte kan verkställas här, eller

9. om den andra staten inte har lämnat Sverige tillstånd till att åtala, döma eller på annat sätt beröva den dömda friheten för annan gärning än den som avses i domen och som begicks före översändandet av domen.

5 § Om det med hänsyn till den dömdes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt finns särskilda skäl, får en utländsk dom på frihetsberövande påföljd, trots hinder enligt 4 §, erkännas och verkställas i Sverige.

Hur förfarandet inleds

Översändandet av domen och intyget

6 § En utländsk dom som sänds över för erkännande och verkställighet ska sändas skriftligen till Kriminalvården. Domen ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med bilaga I till rambeslutet.

Domen och intyget ska sändas över genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Brister i intyget och avsaknad av domen

7 § Om intyget saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet, ska Kriminalvården ge den behöriga myndig-

heten i den andra staten möjlighet att inom viss tid komma in med komplettering. Detsamma gäller om den utländska domen saknas.

Om de brister som anges i första stycket kvarstår efter den tid som angetts, får beslut fattas om att inte erkänna och verkställa den utländska domen.

Beslut om erkännande och verkställighet

Beslutande myndighet

8 § Kriminalvården prövar om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska erkännas och verkställas i Sverige enligt denna lag.

Verkställbarhetsförklaring

9 § Om den utländska domen på frihetsberövande påföljd är verkställbar i Sverige, ska Kriminalvården besluta om att verkställighet kan ske (verkställbarhetsförklaring).

Av verkställbarhetsförklaringen ska det framgå

1. vilken påföljd som ska verkställas i Sverige och dess längd samt, i förekommande fall, om anpassning har skett med stöd av 12 § första stycket 1, eller

2. om domen enligt 12 § första stycket 2 ska överlämnas för att en ny påföljd ska bestämmas.

Tidsfrister

10 § Ett beslut om erkännande och verkställighet ska meddelas senast inom trettio dagar efter det att Kriminalvården enligt 6 § tagit emot den utländska domen. Om Kriminalvården har begärt in komplettering enligt 7 § eller om domen ska översättas, ska fristen på trettio dagar börja löpa efter det att kompletteringen eller översättningen kommit in till myndigheten.

Kriminalvården får, om det finns särskilda skäl, meddela sitt beslut vid en senare tidpunkt än vad som anges i första stycket.

Delvis erkännande och verkställighet

11 § Om den utländska domen på frihetsberövande påföljd avser flera brott och hinder mot erkännande och verkställighet enligt 4 § finns avseende något eller några av brotten, får den utländska domen delvis erkännas och verkställas i Sverige när det gäller resterande brott. Detta gäller endast om det framgår av domen eller på annat sätt vilken del av påföljden som avser detta eller dessa resterande brott.

Anpassning av påföljden

När anpassning kan ske

12 § Om den frihetsberövande påföljden i den utländska domen behöver anpassas för att kunna verkställas i Sverige, ska Kriminalvården

1. besluta i fråga om påföljdens art eller längd, eller

2. överlämna åt Åklagarmyndigheten att göra en ansökan hos tingsrätten om att en ny påföljd ska bestämmas.

Beslut enligt första stycket 1 får meddelas endast om anpassningen av påföljden är av enklare slag.

En utländsk dom på frihetsberövande påföljd får, med hänsyn till dess art, endast anpassas till fängelse, överlämnande till rättspsykiatrisk vård eller sluten ungdomsvård.

En frihetsberövande påföljd som har anpassats enligt första stycket får inte bli strängare än den ursprungliga frihetsberövande påföljden.

Påföljdens längd

13 § Beslut enligt 12 § första stycket 1 om påföljdens längd ska meddelas om påföljden är begränsad i tiden och

1. ska verkställas i Sverige som fängelse och dess längd överstiger arton år, eller

2. ska verkställas i Sverige som sluten ungdomsvård och dess längd överstiger fyra år.

I fall som avses i första stycket 1 ska påföljdens längd bestämmas till arton år. I fall som avses i första stycket 2 ska påföljdens längd bestämmas till fyra år.

Bestämmande av ny påföljd

14 § I fall som avses i 12 § första stycket 2 ska rätten bestämma en ny påföljd som så nära som möjligt motsvarar den utländska påföljden, avseende såväl dess art som dess längd. Rätten får döma till lindrigare straff än som är föreskrivet för brottet eller brotten. Vid bestämmandet av en ny påföljd ska rätten inte pröva om den dömda har begått den aktuella gärningen.

För rättens handläggning tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i brottmål, om inte annat följer av denna lag. Rättens avgörande av saken sker genom dom.

Tvångsmedel

15 § En dömd person får på begäran av en behörig myndighet i den andra staten anhållas av åklagare om det finns risk att han eller hon avviker eller på annat sätt undandrar sig verkställighet i Sverige enligt denna lag.

Den som inte har fyllt femton år får inte anhållas. Den som inte har fyllt arton år får anhållas endast om det finns synnerliga skäl.

Om det finns skäl för anhållande enligt första stycket men det är tillräckligt att den dömda meddelas reseförbud eller att det beslutas om anmälningsskyldighet, ska en sådan åtgärd beslutas i stället för anhållande. I fall som avses i 24 kap. 4 § rättegångsbalken ska övervakning ersätta ett anhållande.

16 § När den dömda har gripits, anhållits, meddelats reseförbud eller föreskrivits anmälningsskyldighet tillämpas de regler som gäller vid motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken, om inte annat följer av denna lag. Vad som sägs i rättegångsbalken om offentlig försvarare ska tillämpas i fråga om offentligt biträde.

För de tvångsmedel som anges i första stycket och för rättens beslut om häktning, gäller de förutsättningar som anges i 15 §. Vad som sägs i rättegångsbalken om tid för väckande av åtal ska inte tillämpas.

17 § Beslut enligt 15 § får meddelas även efter det att domen sänts över enligt 6 § eller efter Kriminalvårdens beslut enligt 9 §.

Beslut om tvångsmedel gäller till dess den utländska påföljden börjat verkställas i Sverige, om beslutet inte upphävs dessförinnan.

18 § Åklagare eller rätten ska upphäva ett beslut om tvångsmedel om inte den utländska domen tagits emot av Kriminalvården inom fyrtio dagar från det att den dömde anhölls eller häktades eller någon annan åtgärd enligt 15 § beslutades.

Åklagaren eller rätten ska också upphäva ett beslut om anhållande eller häktning om ett fortsatt frihetsberövande skulle vara oskäligt med hänsyn till den tid som frihetsberövandet pågått och den påföljd som utdömts.

19 § Vid bestämmande av ny frihetsberövande påföljd enligt 12 § första stycket 2 får 24 och 25 kap. rättegångsbalken tillämpas.

Den som inte har fyllt femton år får inte anhållas. Den som inte har fyllt arton år får anhållas endast om det finns synnerliga skäl.

Transport av den dömde

20 § Kriminalvården ska ansvara för transporten av den dömde i Sverige. Kriminalvården får begära hjälp av Polismyndigheten.

Verkställigheten i Sverige

Tillämpliga regler

21 § Verkställighet i Sverige ska ske enligt vad som gäller vid verkställighet av fängelse, sluten ungdomsvård eller överlämnande till rättspsykiatrisk vård, om inte annat följer av denna lag.

Verkställighet får ske även om påföljden är strängare än vad som enligt svensk lag hade kunnat följa på brottet eller brotten.

Den tid som den dömde varit frihetsberövad i den andra staten och i Sverige med anledning av de brott som påföljden avser ska tillgodoräknas honom eller henne vid verkställigheten.

Villkorlig frigivning

22 § Kriminalvården får vid ett beslut enligt 20 § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. fastställa en tidpunkt för villkorlig frigivning som inträffar tidigare än vad som föreskrivs i 26 kap. 6 § brottsbalken om den dömde annars kommer att vara frihetsberövad under en väsentligt längre tid i Sverige än om verkställighet hade skett i den andra staten.

Upphävande av verkställbarhetsförklaring

23 § En verkställbarhetsförklaring ska upphävas

1. om den andra staten har återkallat domen och intyget och verkställigheten ännu inte har påbörjats i Sverige,

2. om den andra staten har meddelat den dömde nåd eller amnesti eller annat beslut som enligt lagen i den staten medför att påföljden inte längre får verkställas,

3. om den dömde har avvikit från verkställigheten och Kriminalvården har underrättat behörig myndighet i den andra staten, eller

4. om en ny påföljd enligt 14 § inte har kunnat bestämmas.

Beslut om upphävande av en verkställbarhetsförklaring enligt första stycket 1–3 meddelas av Kriminalvården. I fall som avses i första stycket 4 beslutar rätten om upphävande. Om verkställbarhetsförklaringen har upphävts enligt första stycket 2 eller 3, ska en påbörjad verkställighet upphöra.

Specialitetsprincipen

24 § En dömd person som överförs till Sverige enligt denna lag får inte här åtalas, dömas eller på annat sätt berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överförandet än det brott för vilket han eller hon överförs.

Första stycket gäller inte om

1. den dömde efter det han eller hon blivit frigiven haft möjlighet att lämna Sverige, men inte gjort det inom fyrtiofem dagar eller återvänt hit efter att först ha lämnat Sverige,

2. brottet eller brotten inte kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande påföljd,

3. den dömde har samtyckt till översändandet av domen,

4. den dömde efter överförandet uttryckligen har avstått från det skydd som avses i första stycket med avseende på specifika brott som begåtts före överförandet, eller

5. den andra staten har lämnat sitt tillstånd till åtgärden.

Överförande av verkställighet till Sverige till följd av en europeisk eller nordisk arresteringsorder

25 § I 7 kap. lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder och 6 kap. lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder finns bestämmelser om överförande av verkställighet till Sverige till följd av en begäran om överlämnande enligt en europeisk eller nordisk arresteringsorder.

4 kap. Övriga bestämmelser

Offentligt biträde

1 § Offentligt biträde ska i ett ärende enligt denna lag förordnas för den dömde, om det inte kan antas att behov av biträde saknas.

Bestämmelser om överklagande av beslut om offentligt biträde finns i lagen (1996:1620) om offentligt biträde.

Överklagande

2 § Kriminalvårdens beslut får överklagas om myndigheten

1. prövat om en dom på frihetsberövande påföljd ska sändas över till en annan medlemsstat för erkännande och verkställighet enligt 2 kap. 4 §,

2. beslutat enligt 2 kap. 8 § att upphäva ett beslut om att sända över en dom till en annan medlemsstat för erkännande och verkställighet enligt 2 kap. 4 §,
3. prövat om medgivande till att en dom på frihetsberövande påföljd sänds över till Sverige enligt 3 kap. 2 § tredje stycket ska lämnas, eller
4. prövat om verkställbarhetsförklaring ska meddelas enligt 3 kap. 9 §.

Ett överklagande ska ske till den tingsrätt inom vars domkrets den kriminalvårdsanstalt, det häkte, det ungdomshem eller den vårdinrättning finns där den dömde var inskriven när det första beslutet fattades i ett ärende enligt denna lag.

Om det inte finns någon behörig domstol enligt andra stycket, ska ett överklagande ske till den tingsrätt där den dömde har sin hemvist. Med den dömdes hemvist förstås den ort där den dömde är folkbokförd.

Om det inte finns någon behörig domstol enligt andra eller tredje stycket, ska Kriminalvårdens beslut överklagas till Stockholms tingsrätt.

3 § Vid handläggning i domstol tillämpas lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat följer av denna lag.

Om rätten överväger att upphäva den verkställbarhetsförklaring som Kriminalvården meddelat enligt 3 kap. 9 §, ska myndigheten ges tillfälle att yttra sig.

Behörig tingsrätt

4 § Bestämmelserna i 2 § andra–fjärde styckena om behörig tingsrätt tillämpas även när en ansökan görs om tillstånd enligt 2 kap. 13 § eller när en ny påföljd ska bestämmas enligt 3 kap. 12 § första stycket 2.

Åtalsförbud

5 § Om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige enligt denna lag, får åtal för den gärning som påföljden avser inte väckas här i landet.

Tillstånd till transport genom Sverige

6 § Begärs tillstånd till transport genom Sverige av en dömd person som enligt rambeslutet ska överföras från en medlemsstat inom Europeiska unionen till en annan medlemsstat för verkställighet av en påföljd där, ska Polismyndigheten genast bevilja sådant tillstånd och ange under vilka villkor transporten får ske.

Om ett sådant tillstånd har beviljats får Polismyndigheten ta den som överförs i förvar, dock längst under 48 timmar, om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras.

Om en oplanerad mellanlandning sker, ska tillstånd till transport begäras. Polismyndigheten får, i avvaktan på en begäran och fram till dess myndigheten prövat en sådan begäran, ta den som överförs i förvar. Om tillstånd till transport inte begärs inom sjuttiofem timmar från landningen, ska personen omedelbart frigges. Beviljas tillstånd gäller andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2015.

2. Lagen tillämpas inte vid handläggningen av ett ärende om överförande av en frihetsberövande påföljd enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om ärendet har inletts före ikraftträdandet.

3. Lagen tillämpas inte vid handläggningen av ett ärende i förhållande till en medlemsstat inom Europeiska unionen som när ärendet inleds inte har genomfört rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen.

4. Lagen tillämpas inte i förhållande till en medlemsstat inom Europeiska unionen som avgett en förklaring enligt artikel 28.2 i rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen om att i förhållande till en dom som fått laga kraft före ett visst datum ska rambeslutet inte tillämpas.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

MORGAN JOHANSSON
(Justitiedepartementet)

Gärningar som avses i 3 kap. 4 § första stycket 2 i lagen.

1. Deltagande i en kriminell organisation
2. Terrorism
3. Människohandel
4. Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi
5. Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen
6. Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen
7. Korruption
8. Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen
9. Tvätt av vinning av brott
10. Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron
11. IT-brottslighet
12. Miljöbrott, inbegripet olaglig handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter
13. Hjälp till olovlig inresa och olovlig vistelse
14. Mord och grov misshandel
15. Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
16. Människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan
17. Rasism och främlingsfientlighet
18. Organiserad stöld eller väpnat rån
19. Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk
20. Svindleri
21. Beskyddarverksamhet och utpressning
22. Förfalskning och piratkopiering
23. Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar
24. Förfalskning av betalningsmedel
25. Olaglig handel med hormonpreparat och andra tillväxsubstanter
26. Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen
27. Handel med stulna fordon
28. Våldtäkt
29. Mordbrand
30. Brott som omfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet
31. Kapning av flygplan eller fartyg
32. Sabotage

